

Húsvét 6. Vasárnapja B

***Nem mondalak titeket többé szolgának.
Barátaimnak mondalak benneteket.
Azt parancsolom nektek,
hogy szeressétek egymást! (Jn 15,15.17)***



Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 10,25-26.34-35.44-48

Amikor Péter megérkezett (Cezáreába), Kornéliusz (százados) eléje sietett, és a lábához borult, hogy hódoljon neki. De Péter fölemelte. "Állj fel – mondta –, hisz én is csak ember vagyok."

Majd szólásra nyitotta ajkát, és ezeket mondta: "Valóban, el kell ismernem, hogy Isten nem személyválogató. Mindenki kedves előtte, bármely néphez tartozik is, aki féli őt, és az igazságot cselekszi."

Péter még be sem fejezte a beszédet, és a Szentlélek már leszállt mindenre, aki hallgatta a tanítást. A zsidókból lett keresztények, akik Péterrel érkeztek, ámulatba estek, hogy a Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiáradt. Mert hallották, hogy megkapták a nyelvek adományát, és magasztalják az Istent. Péter megszólalt: "Meg lehetne tagadni a kereszvizet azoktól, akik a Szentlelket éppenúgy megkapták, mint mi?" Elrendelte tehát, hogy Jézus Krisztus nevében kereszteljék meg őket. Őt viszont arra kérték, hogy maradjon még náluk néhány napig.

Szentlecke

1 János 4,7-10

Testvéreim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van! Mindenki, aki szeret, Istentől való, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy az Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát, bűneinkért engesztelésül.

Evangélium

János 15,9-17

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben. Ha megtartjátok parancsaimat, megmaradtok szeretetemben, ahogy én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok az ő szeretetében.

Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök ezzel teljes legyen.

Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket. Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit parancsolok nektek. Nem mondalak titeket többé szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert mindazt, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek.

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt. Bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást!

Elmélkedés

Úgy tűnik, hogy a keresztény életvitel annál kevésbé érthető, minél képzetesebbek vagyunk tudományosan. A tudomány – a teológia is – arra biztat, hogy a dolgok mélyére hatoljunk, vizsgáljuk, elemezzük az elméleteket és tételeket állítsunk fel. Ez az helyes, és bizonyos keretek között, bizonyos körülményeknek megfelelően megvan a maga igazsága. Másrészt azonban megnehezíti ez a módszer, hogy a bibliai üzenet közel kerüljön hozzánk, hogy Isten igéje személyesen megragadhatson. Isten egészen sajátos útra hív, amely sajátos kihívásokat rejt magában. Eközben újra és újra megtapasztaljuk, hogy Isten útjai egyáltalán nem felelnek meg a mi elképzeléseinknek, sőt, annak sem, amiről azt gondoljuk, hogy ez Isten terve velünk és a világgal. A szűkös emberi horizont felszakadásának világos példáját láthatjuk az első olvasmányban, Péter megtapasztalásában. A választott izraelita nép tagjaként álmában sem gondolta volna, hogy Isten Lelke olyanra szálljon, aki nem ennek a népnek a tagja. De hagyja, hogy Isten tágassága megragadja és beteljesíti akaratát: nem tagadhatja meg a keresztséget attól, akinek Isten Lelkét ajándékozza. Hasonló a helyzet a szeretet kifejezéssel, amely annyira középpontban áll a második olvasmányban és az evangéliumban. Szeretet: sokféle jelentése van: átfogja a teljes skálát a szentimentalizmustól a lelkeségtől, a testitől a leglelkibb szeretetig, az Istent megvető önszeretettől az önmegvető Isten szeretetig. De amit az a szeretet jelent, aki Isten maga, az nem ragadható meg csak az emberi szeretet különféle megnyilvánulásaiban. Isten maga a szeretet, tartalmazza az emberi szeretet szempontjait és ugyanakkor túllép rajta. Ezt próbálta kifejezni az evangélista, amikor az Istennel kapcsolatos szeretetre a ritkán használt agapé szót alkalmazta, a pogány világban használatos érosz helyett.

A keresztény agapé elsősorban abból a meggyőződésből fakad, hogy minket is Isten szeretet először, feltétel nélkül, bármilyen előítélet vagy előzetes cselekedetünk nélkül. Isten, aki annyira szeret, hogy kész mindent megadni, még önmagát is, egyszerűen az agapé kifejezés megtestesítője. A keresztfán kitárt karjaival kifejezi szolidaritását minden ember sorsával, benne egyesül valamennyi.

Ez az agapé hatalmas felszólítás és mindenképpen egy számmal nagyobb nálunk. De csak akkor élhetünk keresztény módon, ha elfogadjuk Jézus agapé-modelljét. Ez azt jelenti, hogy mindig újra azon kell fáradoznunk, hogy felismerjük a dolgok rejtett arcát; odamenjünk a testvérhez, aki boldogtalanabb nálunk; ne adjuk fel a szeretetbe vetett hitet semmilyen csalódás, árulás ellenére sem; lemondjunk az erőszak minden formájáról. Ez az új törvény; nem könnyű megvalósítani, de a mindennapi őszinte fáradozás lassan és egyre inkább egyesít Isten szeretetével.